

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 83.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366542784/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Dage maa De være min, eller aldrig; om tre Dage kommer deres Svoger tilbage, og vil af al Magt modsætte sig vor Forbindelse.»

»Hvoraf veed De det?« – spurgte Maria og studsede.

»Jeg veed det saa vist, som det allerede var skeet; han er i dette Øieblik i Helsingborg, hvor vigtige Forretninger opholde ham. Deres Søster har skrevet ham til, og af Svaret, som jeg har læst, før det kom i hendes Haand, har jeg erfaret hvorledes de Begge har sammensvoret sig imod os. Fjender, som jeg ikke kjender, maae have sværtet mig for deres Familie, og opfundet Beskyldninger, som de vel aldrig vil kunne gjøre gjeldende for Verden, men som dog ere stærke nok, til at adskille os for evig.«

»Hvilke Beskyldninger? for God i Himlens Skyld, hvad er det?«

»Hvad jeg selv i dette Øieblik har betroet Dem, mit Forhold til den Ulykkelige, hvis tidlige Død jeg angerfuld begræder, og paa en Maade kan tilregne mig, som en smertelig men ufrivillig Brøde – Denne ulyksalige Skygge i mit Liv, som jeg aldrig selv fuldkommen kan tilgive mig, og som kun deres Kjærlighed kan oplyse og mildne – see, den bruger en fjendtlig Dæmon til at iføre mig en Huustyrans Skakkelse. Man vil male Træk i mit Aasyn, hvorfor De skulde hæve tilbage og afskye mig – man vil virkelig tillægge mig den Brøde, som jeg vel selv i fantastiske Øieblikke anklager mig for; men Deres kjærlighedsfulde Blik har frikjendt mig. De har seet mit Livs dunkleste Side, og ikke fundet mig uværdig til deres Deeltagelse og Kjærlighed.«

»De har altsaa eftersporet min Søsters Brevvevhing?«

»Jeg vidste, hun var min Fjende, og mit Livs sidste Haab stod paa Spil, det maae undskyldte mig.«

»Derfor altsaa skulde jeg vente til min Svogers Hjenkomst; hvad min Søsters Advarsler ikke kunde hindre, skulde hans Magtsprog forbyde. – Man har besluttet at adskille os, før vi havde erklæret os for hinanden; men hvorfor? viis mig en Grund til denne afskyelige Sammensværgelse?«

»Naar De erindrer, hvo der er i Besiddelse af deres Modrenearv – naar De betænker deres Svogers forvirrede Omstændigheder ved hans sidste betydelige Søkader ... dog just disse Omstændigheder, som jeg haaber har ødelagt deres Formue, ere mig hoist kjærkomne; de maae tillige retfærdiggjøre mig for al Mistanke om lave Bihensyn